

XIX.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Registrering af danske Skibe samt Udstedelse af Nationalitets- og Registrerings-Certifikater for dem og om Stiftelse af Ejendomsret og andre Rettigheder i registrerede danske Skibe.

(Udgiven af Landstingets Udvalg den 2den Februar 1892.)

Udvalgets Flertal (Ablefeldt, Høst, Knudsen, Møgen, Sehested og Strandstov) gaar ud fra, at Landstinget allerede gennem Vedtagelsen af Sølovsforslagets §§ 2 og 3, der paahvde Indførelsen af et Skibsregister, ikke blot i offentlig retligt men ogsaa i civil retligt Hjemland, har godkendt selve det Hovedformaal, som ved nærværende Lovforslag søges gennemført. Skibsregistret vil derefter faa en lignende Betydning for Skibenes Omsætning og Behæftelse, som Skøde og Panteregistrene alt i Aarhundreder have haft for faste Ejendomme. Flertallet finder herefter ingen Anledning til udførligere at udvikle Fordelene ved den nye Ordning, der, som i Bemærkningerne til Lovforslaget fremhævet, vil betrygge Ejendomsretten til Skibe og Skibsparter, lette deres Omsætning og berede en ulige bekvemmere Afgang til at optage Laan i dem. Ved paa den Maade at gøre Skibe og Skibsparter til mere værdifulde Aktiver, kan den nye Ordning haabes at ville fremme Kapitalers Anbringelse i dem, og paa den Maade virke til Held for Søfartens Udvikling. Flertallet føler sig for

jaa vidt sikrere i denne Betragtning af den foreslaaede Reforms Betydning, som en væsentlig tilsvarende Ordning er indført og gennem lange Tider har staaet sin Prøve i Søfartens Hovedland, Storbritanien og Irland, saavel som ogsaa i de forenede Stater af Nord-Amerika, ligesom den i nyere Tider er bleven indført og vedblivende i stigende Maal indføres i de europæiske Fastlandsstater, saasom Belgien, Italien, Spanien og Portugal, foruden at den alt fra ældre Tid er indført i Nederlandene.

Andre Lande, som Finland, Frankrig og en Flerehed af tyske Stater, der ikke have indført den civilretlige Skibsregistrering i dens Helhed, har dog optaget den, for saa vidt Skibes Pantfættning angaar.

Den danske Lovgivningsmagt bør da heller ikke undlade at fremme en Ordning, som ifølge almindelig Opfattelse og Erfaring fra andre Omraader kan forventes at ville virke til Gavn for den danske Søfart. Selvfølgelig kan Lovgivningen i alle Tilfælde kun virke hjælpende og understøttende paa denne som paa andre Nærings-